

Da der til den første Uddannelse normalt kun indkaldes helt unge Aargange, vil de økonomiske Konsekvenser af Loven, efter hvad *Arbejds- og Socialministeren* udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget, næppe blive store.

Under Sagens Behandling paa Rigsdagen blev der fra flere Sider fremsat Ønske om, at den Form for Hjælp, hvorom Talen her er, ikke blev administreret af Socialkontorerne, men af *særlige Kontorer*, ligesom det sker i Sverige. *Arbejds- og Socialministeren* udtalte herom, at han vilde finde det rimeligt, at man ved Opbygningen af den nye Forsvarsordning overvejede Indførelsen af en lignende Ordning som den, der havde virket saa godt i Sverige; men endnu mente han ikke, Tiden var inde til en Ændring. Af principielle Grunde havde han i øvrigt sine Betænkeligheder ved efterhaanden at skille det ene Klientel efter det andet ud fra Socialkontorerne. Dersom man gik ind paa den Tankegang, at der for nogen Medborger var noget nedværdigende ved at gaa til Socialkontorerne, vilde man dermed ødelægge noget af det mest værdifulde, der gennemførtes ved Socialreformen i 1933. Paa Sagens nuværende Stadium burde man efter Ministerens Opfattelse ikke gaa til Oprettelse af Særkontorer for Soldater. Men de indkaldte og deres Hustruer havde Krav paa al mulig Hensyntagen. Derfor vilde det være rimeligt at lempe paa Socialkontorerne Administrationsformer paa dette Omraade. Man overvejede med Henblik herpaa at indføre en Ordning, hvorefter den indkaldte, allerede før han gav Møde, skulde udfylde et detailleret Ansøgningskema paa Tro og Love og faa det attesteret af to Personer, som vidste Besked om hans Forhold.

Angaaende det samme Spørgsmaal udtalte *Steincke* (S.) i Landstinget: »Der skal meget til at overbevise mig om, at man i noget Tilfælde, hvor det drejer sig om Udbetaling af offentlig Hjælp, skal søge at decentralisere. Dertil har jeg kendt alt for meget til Plattenslageri, til Renden fra Herodes til Pilatus o. s. v. Hele min Opgave paa dette Omraade har været at centralisere, men samtidig at undgaa ydmygende Virkninger af Hjælpen.«

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.

59. Lov om Eftergivelse af Kommunehjælp. (Arbejds- og Socialminister *Hedtoft-Hansen*). [A. Sp. 1389. — C. Sp. 949 og 953].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{9}$ (F. Sp. 1142). 1. Beh. $\frac{5}{9}$ (F. Sp. 1152). Partiernes Ordførere: Villumsen, Falk-